

mente за честь, *a caso a sorte* за сполукѣ; *per disgrazia, sfortunatamente* за злочестіе.

127. — Нарѣчія-та ся образувать отъ прилагателны така: кои-то ся окончявать на *o*, промѣнявать това *o* на *amente*; като: *savio* — *saviamente* (мѣдро); а кои-то ся окончявать на *e* и *i* приимать *mente* като: *felice* — *felicemente*; *pari* — *parimente*; ако на гласнѣ *e* прѣдходи съгласна *l* или *r* тогава *e* ся изврѣга, като: *civile* гражданскы — *civilmente*; *singolare* *singolarmente* единственно.

Упражненіе 29-о.

Прѣдположеніе — *propor-*
nimento.

Невѣренъ — *infedele.*

Тука долѣ — *qui abbasso.*

Отсега нататѣкъ — *d'ora*
in poi.

Отдалѣчь — *da lontano.*

Пó-вече — *più a lungo.*

трѣбува — *bisogna.*

Работа — *l'affare.*

Отъ можъ волѣж — *a bella*
posta.

Съмъ дошълъ — *sono venuto.*

Выкамъ — *invitare, vo-*
care.

Прѣдмѣтъ — *il punto.*

Откъдѣ идете? мы смы невѣрни камъ наше-то най-добро прѣдположеніе. Насждѣ можтъ да ся намирать добри и лоши человекѣ. Кой е оня тамъ горѣ? Какъ сте дошли тука долѣ? Отсега нататѣкъ наистинѣ всякогѣ щѣ бѣдѣ прѣгавѣ. Отдалѣчь ся види Пловдивъ (*Filiporoli*). Мы за тоя прѣдмѣтъ щемъ говоримъ другъ-пѣть повече. Сега трѣбува да си идѣ: работа-та ми выка на друго мѣсто. Азъ отъ можъ волѣж съмъ дошълъ тука, за да трѣгне еднажъ работа-та напредѣ. Мѣсто-то не е далѣчь; трѣбува да идемъ тамъ.